

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten

Derde kamer

Openbare zitting van 13 februari 2018

Dossiernummer: TB-0188-2017

In de zaak van

mr.

advocaat te

hebbende als raadsman

mr.

advocaat te

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing uit:

1. De procedure.

1. In deze zaak oordeelt de tuchtraad van beroep over het hoger beroep, ingesteld door mr. , tegen de beslissing d.d. 27 juni 2017, genomen door de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Antwerpen (TAA/SM/0283/2017).

2. De tuchtraad legde aan mr. een schorsing van 6 maanden op.

3. Aan mr. waren volgende feiten ten laste gelegd:

“Dossier K102/1213-01

De beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid, die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen (art. 455 Ger. W.) werden geschonden door mr. **X**,

- door zijn betrokkenheid bij feiten van mensenhandel/criminele organisatie rond een Thais massagesalon te **B** en

- door het voorwerp uit te maken van een correctionele veroordeling, uitgesproken door de correctionele rechtbank **B** op 11.10.2016, wegens deelneming aan voormelde criminele organisatie

Dossier K203/1011-05

In het dossier mr. **X/A** werden door mr. **X** handelingen gesteld die strijdig zijn met de wettelijke bepalingen inzake voorlopig bewind en met de informatieplicht van de voorlopige bewindvoerder, nl. volledige, getrouwe en oprechte weergave van het goede beheer en over de beheersrekening.

Mr. **X** werd aangesteld als bewindvoerder van mevrouw **B** (overleden op 08.01.2004). Mr. **X** wordt verweten 76.842,96 euro te hebben onttrokken aan het beheer en controle van de beheersverslagen van het bewind van **B** en een bedrag van 13.150 euro aan ereloon en kosten te hebben afgehouden waarvoor nooit begroting of machtiging werd gevraagd aan de vrederechter.

Door alzo te handelen heeft mr. **X** eveneens de verplichtingen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen (art. 455 Ger. W.) geschonden.”

De tuchtraad oordeelde dat deze feiten bewezen waren.

4. Deze beslissing werd met een aangetekende brief op 28 juni 2017 ter kennis van mr. **X** gebracht.

5. Met een aangetekende brief, gedateerd op 4 juli 2017, verzonden op 7 juli 2017, heeft mr. **X** tegen deze beslissing hoger beroep aangetekend.

6. Deze zaak werd behandeld op de zitting van de tuchtraad van beroep van 16 januari 2018.

Voor de rechtspleging werd overeenkomstig art. 466 Ger. W. de Nederlandse taal gebruikt.

2. Wat de ontvankelijkheid van het hoger beroep betreft.

7. Het hoger beroep werd tijdig en naar de vorm regelmatig ingesteld.

Het is ontvankelijk.

3. Wat de gegrondheid van het hoger beroep betreft.

3.1. Wat de betichting dossier K 102/1213-01 betreft.

8. Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg strafzaken, D 19 D kamer, van 11 oktober 2016, werd mr. S. Stevens schuldig verklaard aan een inbreuk op 324 *bis* SWB, namelijk deelname aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van een criminele organisatie (Dossier stafhouder, stuk I, d.).

Mr. ~~X~~ heeft tegen dit vonnis geen hoger beroep aangetekend (Dossier stafhouder, stuk I, c.).

Dit vonnis is dus definitief.

9. De tuchtraad van beroep merkt op dat mr. ~~X~~ enkel schuldig werd verklaard aan het misdrijf, aangeduid in art. 324 *bis* SWB: bijdrage tot de oogmerken van de criminele organisatie.

Hij werd niet veroordeeld uit hoofde van mensenhandel (art. 433 *quinquies* § 1, 1° SWB).

Deze tenlastelegging moet dan ook in deze zin herschreven worden.

10. Dat de tenlastelegging, zoals herschreven, bewezen is kan niet worden betwist.

In het kader van dit dossier werd op 29 januari 2013 door de stafhouder een tuchtonderzoek geopend (Dossier stafhouder, stuk I, f).

Mr. **X** werd hierover op 24 april 2013 door de stafhouder gehoord. Hij deelde toen mee: *“Ik wens nader toe te lichten dat ik nooit op enigerlei wijze betrokken ben geweest in de mogelijk achterliggende problematiek van mensenhandel”* (Dossier stafhouder, stuk I, e).

Het tuchtdossier werd gereactiveerd na de veroordeling van 11 oktober 2016.

Mr. **X** werd op 12 december 2016 door de stafhouder gehoord (Dossier stafhouder, stuk I, a).

Daarna werd het dossier door de stafhouder aan de voorzitter van de tuchtraad overgemaakt.

11. Er bestaat geen bezwaar tegen het feit dat de tuchtoverheid, zeker bij ingewikkelde strafonderzoeken, waarop ze geen duidelijk zicht heeft, en die mogelijk een weerslag kunnen hebben op de tuchtrechtelijk onderzochte zaak, beslist om de resultaat van het strafonderzoek af te wachten (J. Stevens, *Advocatuur. Regels & Deontologie*, Mechelen, Wolters-Kluwer, 2015, p. 1230, nr. 1495).

De tuchtraad van beroep stelt vast dat, onmiddellijk nadat het vonnis van 11 oktober 2016 kracht van gewijsde had verkregen, het tuchtonderzoek verder werd gezet en beëindigd.

De tuchtraad van beroep oordeelt dan ook, zoals ook de tuchtraad deed, en in tegenstelling met wat mr. **X** ook in graad van hoger beroep voorhoudt, dat de redelijke termijn niet werd overschreden.

3.2. Wat de betichting dossier K 203/1011-05 betreft.

12. Op 19 mei 2011 legde de heer **A** in handen van de stafhouder klacht neer lastens mr. **X** omwille van het feit dat deze onregelmatigheden begaan had in zijn hoedanigheid van voorlopig bewindvoerder over zijn moeder, mevrouw **B**; (Dossier stafhouder, stuk I, v)

Op 26 september 2011 deelde de stafhouder aan mr. **X** mee dat hij een tuchtonderzoek opende (Dossier stafhouder, stuk I, k).

Op 9 augustus 2013 werd mr. ~~X~~ door de stafhouder opgeroepen om verhoord te worden (Dossier stafhouder, stuk I, e). Dit verhoor vond plaats op 25 september 2013 (Dossier stafhouder, stuk I, d).

Op 5 december 2016 werd mr. ~~X~~ opnieuw voor een verhoor door de stafhouder opgeroepen (Dossier stafhouder, stuk I, b). Dit verhoor vond plaats op 12 december 2016 (Dossier stafhouder, stuk I, a).

Na dit verhoor werd mr. ~~X~~ tuchtrechtelijk vervolgd.

13. In de periode tussen 19 mei 2011 en 5 december 2016 heeft de stafhouder bij herhaling getracht om een duidelijk overzicht te krijgen van de verrichtingen van mr. ~~X~~ als voorlopig bewindvoerder.

Uit het nazicht van het dossier, waarover de tuchtraad van beroep beschikt, blijkt dat de uitleg, die mr. ~~X~~ fragmentair verstreekte, bijzonder onduidelijk was.

Het standpunt van mr. ~~X~~ daarbij was klaarblijkelijk dat hij de regels i.v.m. de voorlopige bevindvoering misschien niet nauwgezet had gevolgd, maar hij niets onregelmatigs, in het nadeel van mevrouw ~~B~~ /diens erfgenamen, had gedaan.

De erfgenamen van mevrouw ~~B~~ hebben mr. ~~X~~ gedagvaard in betaling van een door hem ten onrechte ingehouden bedrag van € 16.842,96, meer de interesten en de kosten (Dossier stafhouder, stuk II, c).

Daarbij moet worden opgemerkt dat aanvankelijk een bedrag van niet minder dan € 76.842,96 niet aanwezig was in het actief van de nalatenschap.

Deze vordering werd gegrond verklaard bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van [] d.d. 10 juni 2014 (Dossier stafhouder, stuk II, b).

Dit vonnis werd bevestigd bij arrest van het hof van beroep [] d.d. 26 juni 2017, zij het dat, gelet op een betaling die mr. ~~X~~ had gedaan in handen van mr. ~~Y~~ zijnde de notaris die gelast was met de bewerkingen van de vereffening en verdeling van de nalatenschap van mevrouw ~~B~~, de hoofdsom van € 16.842,96 herleid werd tot €

12.560,43 (Stuk neergelegd door de stafhouder op de zitting van de tuchtraad van beroep van 16 januari 2018).

14. Mr. heeft zijn taak van voorlopig bewindvoerder uitgevoerd met miskenning van de meest essentiële regels die aan dergelijke opdracht verbonden zijn:

- mr. had als bewindvoerder een bedrag van € 76.842,96 ontvangen,

- dit bedrag werd buiten de beheersrekening gehouden, en buiten de beheersverslagen,

- van dit bedrag had hij een kasbon met een waarde van € 50.000 aangekocht,

- mr. heeft zichzelf een ereloon toegekend. Dit ereloon was niet door de vrederechter begroot.

Mr. heeft zich duidelijk schuldig gemaakt aan deze tenlastelegging.

15. Mr. voert ook hier aan dat de redelijke termijn overschreden werd.

Met de tuchtraad oordeelt de tuchtraad van beroep dat dit niet het geval is.

De redelijkheid van de duur van het onderzoek (en de procedure) moet *in concreto* worden beoordeeld. Dit gebeurt aan de hand van de feitelijke gegevens van het dossier. Rekening kan daarbij worden gehouden met de aard van de zaak en het gedrag van de betrokken advocaat (J. Stevens, *a.c.*, p. 1303, nr. 1610 e.v.).

Gelet op de feitelijke gegevens, die hierboven werden toegelicht, oordeelt de tuchtraad van beroep dat de redelijke termijn niet werd overschreden.

4. Wat de op te leggen sanctie betreft.

16. De gedragingen van mr. zijn bijzonder laakbaar.

In haar vonnis van 11 oktober 2016 overwoog de rechtbank van eerste aanleg

∴ “Omwille van zijn functie had deze beklagde een voorbeeldrol te vervullen. Ook hij bleek echter bereid te zijn om een organisatie die naar hij wist crimineel was, een schijn van legaliteit te bezorgen door de regularisatie van de massenses na te streven. Het bewezen verklaarde misdrijf verdient maatschappelijke afkeuring.”

Het is een advocaat onwaardig om hand- en spandiensten te verlenen aan een criminele organisatie. Mr. **X** heeft als advocaat fundamenteel onethisch gehandeld. Hij heeft zich onwaardig en onkies gedragen.

17. Ook als voorlopig bewindvoerder heeft mr. **X** zich onverantwoord gedragen. In deze hoedanigheid had hij de taak om de (financiële) belangen van de pupil, die hiertoe zelf niet meer in staat was, te behartigen.

Het vertrouwen dat in mr. **X** was gesteld heeft hij schaamteloos miskend. Hij heeft gehandeld zonder de meest fundamentele regels die aan de bewindvoering eigen zijn in acht te nemen. Hij heeft daarbij gelden, die aan de pupil toebehoorden, voor zich behouden.

De maatschappij moet vertrouwen kunnen hebben in de advocatuur omwille van diens kwaliteit, integriteit en professionalisme.

Mr. **X** heeft dit vertrouwen fundamenteel geschonden.

18. De tuchtraad van beroep stelt daarbij vast dat mr. **X** drie tuchtrechtelijke voorgaanden heeft.

19. Anderzijds stelt de tuchtraad van beroep ook vast dat er een ruime tijdspanne verlopen is tussen het ogenblik waarop de feiten door mr. **X** werden gepleegd (voor feit A in het jaar 2007-2008, en voor feit B vóór 15 maart 2004) en het tijdstip van de beoordeling.

Dit gegeven vormt voor de tuchtraad van beroep de enige reden om tegenover mr. **X** niet de sanctie van de schrapping uit te spreken.

Mr. **X** vraagt, wat feit A betreft, *“enerzijds vast te stellen dat de feiten van voormelde beslissing (bedoeld wordt de beslissing van de tuchtraad van beroep van 24 juni 2014, geïnterpreteerd bij beslissing van 14 oktober 2014) plaatsvonden met een zelfde opzet als dewelke thans voorliggen, en anderzijds*

te oordelen dat de sanctie die toen werd opgelegd voldoende is om ook deze inbreuken te betengelen, minstens de samenhang vast te stellen tussen beide feiten en geen bijkomende bestraffing op te leggen.” (Conclusie d.d. 16 januari 2018, p. 9)

Het begrip eenheid van opzet vindt geen toepassing in tuchtzaken (J. Stevens, *o.c.*, p. 1229, voetnoot 5933).

De beslissing van de tuchtraad van beroep van 24 juni van 2014 betrof de inbreuk die mr. X begaan had op art. 508/9 § 2 Ger. W.: de advocaat die optreedt in het kader van de juridische tweedelijksbijstand mag zich in geen geval rechtstreeks tot de rechthebbende richten met het oog op de betaling van de honoraria en kosten. Mr. X had dit wel gedaan: hij liet zich ook “in natura” betalen.

Huidig dossier betreft de medewerking aan een criminele organisatie.

De tuchtrechtelijke vervolgingen in beide dossiers vinden weliswaar hun feitelijke oorsprong in een en hetzelfde dossier, maar de tenlasteleggingen verschillen grondig.

Een afzonderlijke sanctionering dringt zich dan ook op.

Om deze redenen bevestigt de tuchtraad van beroep de uitgesproken veroordeling van mr. X tot een schorsing van zes maanden.

Om deze redenen,

de tuchtraad van beroep,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk.

Bevestigt de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep : , van 27 juni 2017, met deze wijziging dat in het dossier K 102/1213-01 de omschrijving “feiten van mensenhandel/criminele organisatie” moet worden omschreven als “feiten van bijdrage tot de oogmerken van een criminele organisatie.”

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

De heer Johan Boon, voorzitter,

En de assessoren

mr. Denis Gheys,

mr. Dirk Grootjans,

mr. Johan Thomas,

mr. Rik Wilmots.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

D. Gheys

D. Grootjans

J. Thomas

R. Wilmots

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Johan Boon, voorzitter,

en mr. Ludo Kools, secretaris.

L. Kools

J. Boon

